RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 135.029 van 20 september 2004
in de zaak A. 133.694/IX-3723.

In zake : Julius DICKERS,
wonende te SINT-AGATHA-BERCHEM,
Josse Goffinlaan 195/10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Julius DICKERS op 18 februari 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 9 december 2002 van de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers waarbij zijn aanvraag om als weggevoerde voor de verplichte tewerkstelling tijdens de Tweede Wereldoorlog erkend te worden ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 juli 2004, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juni 2003;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van adjunct-adviseur E. DE DECKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de aangestelde van de minister van Landsverdediging met het bestreden besluit de vraag van verzoeker om erkend te worden als weggevoerde in de zin van de wet van 7 juli 1953 houdende inrichting van het statuut der weggevoerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, niet gegrond bevonden heeft aangezien niet bewezen was dat betrokkene onderworpen is geweest aan de verplichte tewerkstelling in de voorwaarden voorzien door de wet van 7 juli 1953, meer bepaald dat het verplicht karakter van de tewerkstelling in Duitsland niet bewezen was;

Overwegende dat het verzoekschrift een aantal redenen bevat waarom verzoeker meent dat hij wel degelijk als verplicht tewerkgestelde erkend kan worden; dat die uiteenzetting evenwel geen enkele verwijzing bevat naar een rechtsregel die de verwerende partij verkeerd zou hebben toegepast en dat zij ook geen aanduiding bevat over de wijze waarop de verwerende partij die rechtsregel in zijn geval verkeerd zou hebben toegepast of een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschrift miskend hebben; dat het verzoekschrift niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde bepaald in artikel 2, § 1, 2° van het algemeen procedurereglement van de Raad van State; dat het beroep dienvolgens kennelijk onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig september 2000 en vier, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **A. VANDENDRIESSCHE.**